

troe, at flige Forsøg ikke kunne hjælpe dem, saa ville de ikke stybe Penge sammen, men saa ville de spare deres Penge; men naar de troe, at flige Forsøg kunne hjælpe dem, og de derfor gjøre Opoffrelser, kan man ogsaa være rolig for, at det i de fleste Tilfælde vil komme dem tilgode. Naar man har henviist Kjøbstæderne til Markederne, saa viser det, at man aldeles ikke kjender Forholdene i Kjøbstæderne med Hensyn til Industrien; thi hvorledes forholder det sig med disse Markeder? De Gjenstande, der bringes dertil, ere beregnet paa godt Kjøb, ere beregnet paa kun at være sammensmurt saaledes, at de kunne holde saalænge i det Mindste, indtil Vedkommende have faaet Pengene for dem i Kommen, selv om de ikke holde til næste Dag. Herpaa ere Markedsarbejderne beregnet i alle Retninger. Man maa ogsaa husse paa, at Markedsfælgerne langtfra altid ere Folk, der boe paa Stedet, men Folk, der undertiden komme langveis fra og altsaa ikke bryde sig om, om Kjøberne i Virkeligheden kunne være fornøiede med Arbeidet. Naar der derfor er Tale om at fremkalde godt og solidt Arbeide, da kunne Markederne ikke gjøre det. Jeg har den fulde Overbeviisning, at vore Krammarkeber ere skadelige, og at de jo før jo heller burde afflaffes; de føre kun til, at mangen en Haandværker sætter sig i stor Bekostning og Udgift for at staffe noget i Reglen daarligt Arbeide færdigt, hvormed han kan reise til Markederne, og naar han da f. Ex. paa Grund af daarligt Veir saa ingen Afsetning finder, bliver en saadan Mand halvt ruineret ved at have gjort disse Reiser og Opoffrelser; Markederne kunne saaledes langtfra siges at fremme Industrien, men samle kun en heel Deel Folk, der komme for Dands og anden Lystighed, som slet ikke kommer Krammarkeberne ved. — Naar der som sagt er blevet talt om, at den foreslaaede Sum var saa ringe, vil jeg dertil svare, at dersom vi havde foreslaaet en høiere Sum, vilde den Indvending rimeligviis have mødt os: den Sum, der her er foreslaaet, kunne vi ikke indlade os paa, den er altfor stor; var der blevet forlangt en mindre, ja saa var det en anden Sag. Dette er af den Slags Indvendinger, som næsten altid møde, men som ikke kan til-

lægges Betydning; foreslaaer man en lille Sum, saa siger man, at den er for lille, og foreslaaer man en stor Sum, saa siger man, at den er for stor. Naar der er blevet hentydet til, at Tilskuddet skulde deles mellem 67 Kjøbstæder, saa skal dertil bemærkes, at man ogsaa der befinder sig i Bilsfarelse; her er ikke Spørgsmaal om, at det skal deles mellem alle Kjøbstæder; Bevillingen gjælder jo kun for det ene Aar og kan, som jeg allerede har bemærket, kun da komme til Anvendelse, naar vedkommende Kjøbstæder selv, ved at stybe Penge sammen, viste deres Interesse for Sagen, — saa at man kan være overbeviist om, at i det første Aar vil der kun være ganske enkelte Kjøbstæder, som kunne komme ind under Bevillingen. Jeg kan heller ikke see, at Vedtagelsen af denne Sum staaer i den allerfjerneste Forbindelse med Forfastelsen af Assistenten til Bestyreren for Redningsvæsenet; thi disse to Spørgsmaal ere begrundede i to aldeles forskjellige Betragtninger. Naar den ærede Ordfører har talt om, at man ikke skulde paangøde Regjeringen en Sum, som den ikke vil have, kan jeg ikke tillægge det nogen Vægt, thi det er jo aabenbart, at dersom vedkommende Minister, naar denne Sum bevilges, finder, at Udtællingen af den er uden nogen Nytte, at det er at „kaste Pengene ud af Vinduet“, saa er han ikke i mindste Maade tvungen til at udtælle og anvende Pengene. Ministeren vil naturligviis anvende Pengene efter sit bedste Skjønne, naar han seer, at de Forlangender, der stilles derom, ere byggede paa fornøistige Grunde; i modsat Fald siger han nei. Ministeren er altsaa ikke paa Grund af denne Bevilling tvungen til at gjøre nogen som helst Udgift. Naar Understøttelsen til Hisevriet er begrundet derved, at Hisevriet er fattige og uformuende Folk, da taler dette ogsaa for vort Forslag; den store Mængde af Kjøbstædernes Industridrivende ere fattige og uformuende Folk; naar altsaa den Omstændighed skal have Betydning med Hensyn til Vedtagelsen af Forslaget til Hisevrierne, maa den have samme Betydning med Hensyn til vort Forslag. Forsaa vidt der er reist Spørgsmaal, om Bevillingen rettest skulde anvendes til Industristilling eller til Oprettelsen af tekniske Skoler, da vil det ærede Thing erindre, at Forslaget, saaledes